lemad langesime põlweli mahha, ja tännasime Issandat, kes on waeste toitja ja häddaliste aitaja.

Palusin emmandat nüüd pima suppi minnega öhtust süa, mis nüüd kül joudsin murretseda, ja need monned kartuhwlid. Ja temma teggi nenda, kui ma tedda ollin palunud, ja meie könnelesime teine teisega öhto otsa, sure Jummala isalikkust holekandmisest ja Temma immelikkust ettemurretsemisest. „Jah, kidetud olgo Issanda nimmi — ütles emmand — sest, kui hädda keigesurem, ikka siis on Temma abbi keigelähhem!“ —

Tahhad sa armastust, siis olle allandlik.

„Issakrranis toetab so armastust, kui sa Jesusse südame seest olled öppinud, isseennast töeste alwemaks piddama, kui teised — ütleb ömnis Hernhuti Piiskoop Loskiel, omma kalli ramato sees, kust ennam kui kaks sadda luggemist, se nimme al: Südame toidus, ka meie Marahwa kä on. — Üks aus, jummalakartlik mees, kirjotab temma, kaebas mulle omma hädda, et ta omma naabre ei woi armastada. Temma ütles ennesel kül halle meelt sest ollewad, ja heamelega teäda tahtwad, kust se peaks tullema, et ta tedda ei woi armastada. Minna küsisin ta käest, kas naber temmale liga ehk teinud; ehk ep olle teinud, mis kohhus; ehk kas ta tedda teiste eest wahhest on teotanud ja laitnud? agga temma kostis iggakord, et ei olle! Ma siis andsin temmale sedda nou, et ta piddi sure holega omma süddant läbbikatsma, kas ta ennast naabrist wahhest parramaks on piddanud? Sedda jäi mees mötlema, ja ilma sanna lausumata läks ta ärra, agga tulli mönne päwa pärast jälle taggasi, mind selle nou eest tännama, mis ma temmale ollin annud. „Seeb se olli, ütles mees; seält piddas kinni! Sain Jummala silma ees ennesega sedda arro piddanud, kohhe siis leidsin; kohhe siis näggin! Omma naabre ollen, Jummal parrago, hopis ennesest alwemaks piddanud. Issand on mulle nüüd pattuks sedda teinud; agga on mulle ka andeks annud; ja wata, nüüd on mul hopis teine luggu. Ni pea kui ma nüüd naabri agga nään; kohhe tahhaksin stin armastusses temma ümber kaela hakkada.

Üks Persiama kunningas ning temma poeg.

Ühhe Persia-ma kunninga poeg läks omma issa wasto sötta. Söddisid teine teisega; agga issa woitis poega ärra, ja poeg piddi ta eest pöggenema. Nenda tulli temma Kreka-male ühte linna, kus üks rikkas Juda mees ellas, kes kaupmees olli, — üks